



Obligation to Good Faith in Contracts in Iranian and French Law

تعهد حسن نیت در قراردادها در حقوق ایران و فرانسه

Abbas Karimi

Professor, Department of Private Law, Faculty of Law and Political Science, University of Tehran, Tehran, Iran

عباس کریمی

استاد گروه حقوق خصوصی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

abkarimi@ut.ac.ir

Abalfazl Salimian

PhD Student in Private Law, Islamic Azad University, Central Tehran Branch, Tehran, Iran (Corresponding Author)

ابوالفضل سلیمیان

دانشجوی دکتری حقوق خصوصی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز، تهران، ایران (نویسنده مسئول)

asalimian1987@gmail.com

http://orcid.org/0000-00002-1231-2990

Abstract

Good Faith that is interpreted as the principle of good faith and fair play in law works, expresses a kind of honesty and ethics in legal relations and the necessity of its compliance in the contracts is known as an important principle in achieving various aims in considering how to prepare and set the terms of contracts, establishing the equilibrium and balance in conducts of the parties to a contract, concluding and interpreting the contracts and so on; it has therefore gained a special status in the law of contracts, as well as the international agreements so that the article 1104 of France new civil code has realized this general principle of good faith. Accordingly, the purpose of this research is to study the status of good faith obligation from the perspective of its various aspects (concept, nature, territory, and warranty of performances) in Iranian and French law. Finally, by studying these cases we will find that in the Iranian legal system something as good faith is not usable as a standalone theory, and the practical criterion in this regard is the authority of the kind emergence (Reliable Emergence Theory). For the basis of good faith in Iranian law, the requirements of contracts have to be addressed, since the requirement of contract is an agreement as well as interaction. In agreement, the parties try to reach a common goal, and in interaction, they effort to achieve that common goal. So the principle of good faith must prevail throughout the lifespan of a contract.

Keywords: Obligation of good faith, Fair play, Emergence theory, Interpretation of contract, Implementation of contract.

چکیده

حسن نیت که در آثار حقوقی به اصل حسن نیت و رفتار منصفانه تعبیر می‌شود، مبین نوعی صداقت و اخلاق محوری در روابط حقوقی بوده و ضرورت رعایت آن در قراردادها به عنوان اصلی مهم در جهت ایجاد اهدافی مانند بررسی چگونگی تهیه و تنظیم شروط قراردادها، برقراری تعادل و توازن در رفتار طرف‌های قرارداد، انعقاد و تفسیر قراردادها و... جایگاه ویژه‌ای را در حقوق قراردادها و همچنین معاملات قراردادی بین‌المللی یافته است. به طوری که حتی ماده ۱۱۰۴ قانون مدنی جدید تعهدات فرانسه مصوب ۲۰۱۶، قاعده عام حسن نیت را مورد پذیرش قرار داده است. با توجه به چنین رویکردی، هدف از این پژوهش، مطالعه جایگاه تعهد حسن نیت از منظر جنبه‌های مختلف (مفهوم، ماهیت، قلمرو و ضمانت اجراها) در حقوق ایران و فرانسه است. در نهایت با بررسی این موارد خواهیم یافت که در نظام حقوقی ایران موردی تحت حسن نیت به عنوان تئوری مستقل قابل استفاده نیست و ملاک عمل در این مورد حجیت ظهور نوعی (تئوری ظهور قابل اعتماد) است و برای مبنای حسن نیت در حقوق ایران باید روی شرط مقتضای عقد کار شود، زیرا مقتضای عقود، توافق و تعامل است و در توافق، طرفین برای رسیدن به یک هدف مشترک و در تعامل، برای نیل به هدف مشترک تلاش می‌کنند. بنابراین از ابتدا تا انتهای معامله باید حسن تعامل وجود داشته باشد.

واژگان کلیدی: تعهد حسن نیت، رفتار منصفانه، تئوری ظهور، تشکیل قرارداد، تفسیر قرارداد.

Received:2021/04/21 - Review:2021/06/10 - Accepted:2021/07/17

دریافت مقاله: ۱۴۰۰/۰۴/۲۱ - بازنگری مقاله: ۱۴۰۰/۰۶/۱۰ - پذیرش مقاله: ۱۴۰۰/۰۷/۱۷